

ÉVKÖZI 31. VASÁRNAP

C év

1- 3 oldal

Olv.: Böls 11,22-12,2 – 2Tessz 1,11-2,2 – Lk 19,1-10
Zakeus, a vámos

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

ISTEN HOZTA A KEDVES TESTVÉREKET!

A SZENTMISE BEVEZETŐ RÉSZÉ

Senki sem mondhatja, hogy nem nagy szeretettel várjuk itt mindannyiukat. Teréz nővér ma kétszer harangozott, $\frac{1}{2}$ 9-kor és $\frac{3}{4}$ 9-kor is, meg 9 órakor is, mint egy falusi templomban, ahol $\frac{3}{4}$ 9-kor már figyelmeztetik a népet, hogy lesz ám szentmise. Hát igen, ma is van. Ezen a nagyon fájdalmas és szomorú évfordulón, november 4-én olyan elevenen és élön van bennem, ahogy ötvenegy évvel ezelőtt ezen a reggelen – hideg, kopogós reggel volt, megfagyott a föld – igyekeztem a szentmisére, és ahogy a cipőm sarka alatt kopogott ez a megfagyott föld. Mire a templomba értem, már hallottam, hogy mi történik Budapesten. Tankokkal taposták el a szabadságot. Mi mégis abban a hitben szeretnénk ünnepelni és kérjni az Istent, hogy a hernyótalpak alól is tudjon virág nőni, mert az Isten velünk van, csak mi legyünk az Istennel. Éppen ezért, most vizsgáljuk meg az életünket, szólíttassuk ebben a bűnbánatban az Istent, hogy találkozassunk vele. Ő kész erre.

A szentmisét a váci Irgalmas rendi kórházért, dolgozóikért, betegekért ajánljuk fel. Borromeo szent Károly ennek az intézménynek a védőszentje. Tegnap este ünnepeltük bensőségesen, nagyon szépen. Kérjük az ő számukra szent Károlynak is a közbenjárását.

KEDVES TESTVÉREK!

Az ókori egyházatyák egy nagyon fontos megállapítást tesznek az emberrel kapcsolatban. Ez így hangzik: "Az ember többet sejt meg, mint amit képes megvalósítani." Ezzel a kijelentéssel az emberi lélek hatalmas gazdagságára utalnak és arra a lehetőségre, hogy mi mindenre képes az ember. Nyilvánvaló, nem egyedül, hanem az Istennel. Aquinói szent Tamás ezt a gondolatot egy nagyon jellegzetes latin szóval mélyíti: "magna nimitas", nagylelkűség. Az ember, aki többet képes megsejteni a valóságból, mint amit meg tud valósítani, ha nagylelkű, - de nagylelkűvé csak az Isten tudja tenni, magunk erejéből erre nem vagyunk képesek - akkor az ember valóban ki tudja hozni magából azt, amire képes.

Igen Testvérek, sokkal többre képes az ember, mint amit általában meg tudunk valósítani. Itt van ez a mai evangéliumi történet, Zakeus története. Ez az ember gazdag volt. Ennek az embernek hatalma volt, a vámosok feje. Nyilvánvaló, sokan irigyelték is a pozícióját. Ugyanakkor ez az ember szívében vak volt és igazából koldus. Ez az ember falak mögé menekült, hiszen másképpen nem tudta megvédeni magát az emberektől, az emberek indulatától, az emberek rosszsallásától, esetleg gyűlöletétől. Ugyanakkor a vakóság az, hogy ezek mögött a bástyák mögött egy szegény szív szenved. Igazából egy szegény szív sír. Egyébként mondhatná az ember azt,:" nomen est omen ". Hiszen a Zakeus név azt jelenti, hogy igaz, tiszta, tökéletes. Lehet ez az ember valóban olyan, mint amit kifejez az ő neve?

Testvérek!

Ez az ember nyilvánvalóan többre képes, mint amit elért. Mit jelent ez? Egyszerűen arról van szó, hogy ez az ember nincs a helyén. Ez az ember öntörvényű, erkölcstelen. Hiszen az erkölcs latin szóval azt jelenti, hogy norma. Akár így is mondhatnánk, - ájtott már a magyar nyelvünkre is, - abnormális. Abnormális, aki erkölcstelen és ki az az ember, aki ilyen? Aki öntörvényű, aki nem az erkölcsi normák szerint él, hanem mindent a szerint tesz, ami neki jól jön, ami ő neki kedvező, ami az ő javát, ami az ő érdekét szolgálja. Ez az ember ezért nincs a helyén. Bizony minden ember előbb-utóbb, kivétel nélkül minden ember előbb-utóbb eljut oda egy ilyen helyzetben, hogy valamilyen fajta vágy föltámad benne.

Ez az ember látni szeretne volna Jézust. Nem mondom el a történetet, hallottuk, ismerjük. Amikor Jézus odaér, ahol ez az ember várakozik, akkor igazából először Jézus látja meg. Talán Zakeus kiabálni is akart, de nem kellett, mert Jézus szólította meg: "Zakeus". Ez már is egy nagyon fontos meggondolásra ad okot.

*Aki látni szeretné Istent, azt biztos, hogy az Isten szólítja meg,
mert Isten jobban tudja, hogy mi van bennünk.*

Amit külön is szeretnék hangsúlyozni, hogy *nevén szólítja Jézus: "Zakeus"*. Testvérek, nevünkön csak az anyánk szólít, az apánk szólít, esetleg a jó barátunk szólít. Nem arról van szó, nem azt mondja Jézus, hogy fővámos úr, nem arról van szó, hogy igazgató úr. Nem e világi pozíciók szerint szólít meg bennünket az Isten. Nem a beosztottak, meg nem a munkatársak esetleges hajlongásáról van szó. Nevünkön szólít, úgy ahogy az anyánk, ahogy az apánk. Csak az anyánk mondja azt, hogy kis fiam, kis lányom. Senki más. Csak az Isten szólítja így az embert, nevén. Neveden szólítalak, olvassuk a Szentírásban és ez pontosan azt akarja jelenteni, hogy olyan bensőséges a kapcsolata velünk, mint amilyen bensőséges a kapcsolata a gyermekével az anyának, az apának.

Csak az Istennek van ilyen kapcsolata velünk, senki másnak. Hozzá tartozunk.

Most ez történik és szinte megbabonázza Zakeust. Zakeus, ma nálad akarok vendégeskedni. Nálad akarok megszállni. Nem számít, hogy az emberek mit gondolnak, mire vélik mind ezt. Sejteti az evangéliumi történet is. A lényeg az, hogy ez az ember látni szeretne volna Jézust. Jézus megszólította, a nevén szólítja és ez az ember és Jézus találkoznak. Ebben a találkozásban meggyógyul az ember. Mert csak a találkozásban gyógyulunk meg. *Akkor, amikor egymással találkozunk, akkor ez azt jelenti, hogy egymás életét szolgáljuk. Mert az emberi élet kiteljesedése ebben a szolgálatban történik, semmi másban.* Minden más esetleg fölemel bennünket. Minden más esetleg pozícióba helyez bennünket.

*De összekapcsolni, egymást gyógyítani, egymást gazdagítani,
elvenni egymás szegénységét csak a találkozásban lehet.*

Ennek az embernek üdvössége támad, ahogyan mondja Jézus. Ma üdvössége lett e háznak. Az üdvösség azt jelenti, hogy ez az ember normális életet kezd élni. Norma követő lesz, vagyis tekintettel van a többiekre. Ez azt jelenti, amit mondott, a vagyonom felét odaadom, úgymint álságos, hazug módon szereztem, csalással. Akit megkárosítottam, négyszeresen visszaadom neki. Üdvössége lett e háznak, mert ez a szegény ember, ez a szegény lelkű ember, akinek a szíve megfagyott, akinek a szíve hideggé lett a pénz körüli rabságban, a

pénz miatt koldusszegény szívű ember üdvösségre jutott. Kilépett a maga önző világából. Elkezdte azt tenni, amire született az ember.

Elkezdte azt tenni, amire képes lehet az ember, ha az Istennel találkozik.

Ez az ember boldog, mert fölismerte, hogy milyen szép is ez az élet és csak ilyen alapon lehet egymással összetartozni. Az összes többi játék. Az összes többi önámítás és a másoknak a félre vezetése. Egyedül ez a fajta gondolkodás jelenti az üdvösséget.

Ma arra vállalkoztam, hogy röviden beszéljek, így be is fejezem. A Testvéreknek azt kívánom, hogy támadjon föl mindenki lelkében az Isten utáni vágy. Biztosak lehetnek abban mindannyian, hogy Jézussal találkozni fognak, mert Ő mindig keres bennünket, szeret és megment és ebben a találkozásban újjá születünk. Kivirul az életünk, mert egymással normális módon tartozunk össze. Normális életet élünk és normalizálódik a világnak is a légköre. Ha valamikor, akkor ezen a mai napon erre különösképpen is kell gondolni, mert új életre ez a nemzet, az elvett szabadsága után, a most állítólagosan visszanyert szabadsága közepette is csak ezen az úton támadhat föl.

+ A M E N +